

РЕШЕНИЕ

№ 1230

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 6 състав,
в публично заседание на 27.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова, като разгледа дело номер **7930** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 211, вр. с чл.214, ал.1, т.1 и чл.215, ал.1 Закона за министерство на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на Р. Г. У., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез адвокат И. М. от САК, срещу т.3 от Заповед № ЧР-05-203 от 21.07.2023г. на ЗА министъра на правосъдието, с която жалбоподателят е временно отстранен от длъжност и е разпоредено да му бъдат иззети служебната карта, личният знак и служебното оръжие, във връзка с образувано срещу него дисциплинарно производство.

В жалбата и допълнението към нея се твърди, че оспорената заповед е издадена от некомпетентен орган – от зам.министър при липса на оправомощаване и липса на основания и възможност за делегиране на компетентност и правомощия. На следващо място се сочи, че в оспорената заповед липсват мотиви относно извода на административния орган, че служебното положение на служителя би затруднило разкриването на обективната истина в хода на образуваното срещу него дисциплинарно производство. В тази връзка, жалбоподателят сочи, че така издадената заповед е в противоречие с чл.35 от Правилата за организация на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения /Правилата/. Излагат се подробни аргументи за липсата на фактическия състав на чл. 214, ал.1, т.1 от ЗМВР, както и за допуснатата неяснота относно квалификацията на твърдяното в заповедта дисциплинарно нарушение. На следващо място се сочи, че посоченият в заповедта срок за отстраняване на служителя е неопределен, тъй като е посочено „до 2 месеца“,

което според жалбоподателя съставлява възпроизвеждане на част от разпоредбата без да отчитане на конкретиката на случая. В тази връзка счита, че посочването на неопределен срок е в противоречие с чл.35 от Правилата и на съдържанието на образец по Приложение № 7 към тях. Счита, че административният акт, в тази част, е издаден в противоречие с разпоредбата на чл.6 АПК, тъй като същият не следва да засяга права и интереси в по-голяма степен от най-необходимото за целта, за която е издаден. Иска от съда отмяна на оспорената заповед по т.3.

В съдебно заседание жалбоподателят, представляван от адв. М., моли съда да уважи жалбата и да постанови решение, с което да отмени заповедта в обжалваната част, по съображения изложени в жалбата и допълнението към нея. Твърди, че са налице нарушения при образуване на производството, най-съществените от които - неспазване на реда за процедиране на предложенията, подмяна на образца на предложението, липсата на резюме, определянето на председател на разследващ орган, който съобразно докладната записка, лично е участвал в част от случаите на твърдения натиск. Дори е помолил по имейла да бъдат изпращани данни. Счита, че е нарушен принципът „non bis in idem“, тъй като на жалбоподателя вече било наложено наказание - порицание за неупражнен контрол върху дейността на инспектор от „социални дейности и възпитателна работа“, чиято работа е оценена негативно, включително, в аспекта на липса на оценки и доклади за последните три години. Твърди, че образуваното производство е в резултат злоупотреба с пълномощия и превратна преценка на данни. Претендира разноси по списък.

Ответникът – Министърът на правосъдието, чрез процесуалния си представител юрк. В., моли съдът да отхвърлите жалбата като неоснователна и да постановите решение, с което да оставите в сила заповедта като правилна и законосъобразна по съображения изложени в писмения отговор. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София- град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

С предложение за образуване на производство за тежко нарушение на служебната дисциплина, рег. № 5479 от 18.07.2023 г. /л.66/, началникът на Затвора - [населено място] уведомил главния директор на Главна дирекция „Изпълнение на наказанията“ /ГДИН/, че във връзка с докладна записка с вх. № 11204/14.07.2023 г., изготвена от инсп. С. И. Ж., ИСДВР в ЗОЗТ „К.“ при затвора в [населено място], е достигнал до извод, че спрямо Ж. нееднократно е оказан натиск от гл. инсп. Р. У. – началник сектор в общежитието, относно нейната преценка по отношение на лишени от свобода. Нарушението е квалифицирано по чл.203, т.7 и т.13 от ЗМВР, извършено по време на служба, с характеристика – „довършено“, съставляващо „въздействие върху подчинен служител“ при неизяснени причини. В предложението е отбелязано, че е налице необходимост от временно отстраняване от длъжност по време на дисциплинарното производство, съгласно чл.214, ал.1, т.1 от ЗМВР. Видно от отбелязването, към предложението е приложена цитираната докладна записка.

В докладна записка, вх. № 11204/14.07.2023 г., изготвена от инсп. С. И. Ж., ИСДВР в ЗОЗТ „К.“ при затвора в [населено място] /л.47/ е посочено, че през последните два месеца спрямо Ж. е оказван постоянен натиск от началника на сектор ЗОЗТ „К.“ – гл. инсп. Р. У., за издаване на незаконнообразни разпореждания, подробно описани в докладната записка.

Със заповед № ЧР-05-203 от 21.07.2023 г. на ЗА министъра на правосъдието /л.44/,

срещу главен инспектор Р. Г. У. е образувано дисциплинарно производство по постъпили с горещитираното предложение и докладна записка данни за извършено нарушение на служебната дисциплина по смисъла на чл.194, ал.2, т.4 ЗМВР – неспазване на правилата на Етичния кодекс за поведение на държавните служители в МВР, във вр. с чл.203, ал.1, т. 7- „превишаване на власт или използване на служебно положение за лична облага или облага на трети лица“ и т.13 – „извършени деяния, несъвместими с етичните правила за поведение на държавните служители в МВР, уронващи престижа на службата“, за които се предвижда налагане на дисциплинарно наказание „уволнение“. Заповедта е връчена на служителя на 21.07.2023 г. в 16.57 ч.с отбелязване, че същият не се намира в законоустановен отпуск.

С оспорената т. 3 от заповед № ЧР-05-203 от 21.07.2023 г. на ЗА министъра на правосъдието, главен инспектор Р. Г. У., изпълняващ длъжността началник на сектор I-ва категория в ЗО „К.“ към Затвора – [населено място], е отстранен временно от длъжност, за срок до 2/два/ месеца, предвид обстоятелството, че продължавайки да изпълнява служебните си задължения ще оказва натиск върху подчинените си служители, с което ще се създадат пречки за всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по разкриване на обективната истина.

По делото са представени следните доказателства: Правилата за организация на дейността по установяване на дисциплинарни нарушения и налагане на дисциплинарни наказания /л.8/; заповед № ЛС-01-31/14.07.2023 г. на министъра на правосъдието /л.50/.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство е временното отстраняване от длъжност на жалбоподателя по чл.214, ал.1, т.1 от ЗМВР, разпоредено с т.3 от заповед № ЧР-05-203 от 21.07.2023 г., издадена от министъра на правосъдието .

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна срещу подлежащ на оспорване административен акт, поради което съдът я намира за процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Заповедта е издадена от компетентен орган – органът, образувал дисциплинарното производство, оправомощен със заповед № ЛС-01-31/14.07.2023г. на министъра на правосъдието /л.50/, с която е наредено Ю. Е. К., зам.-министър на правосъдието, да изпълнява функциите на министър на правосъдието в периода от 20.07.2023 г. до 22.07.2023 г. включително. Заповедта е издадена при условията на заместване, като издалият я заместник е оправомощен на основание чл.3, ал.2 и чл.4, ал.3 от Устройствения правилник на МП и във връзка със конкретна заповед на министър-председателя на РБ. Съгласно чл.4, ал.3 от УП на МП функциите на министъра в негово отсъствие се изпълняват от определен за всеки конкретен случай заместник-министър, което в случая е с представената заповед № ЛС-01-31/14.07.2023г. на министъра на правосъдието. Действително, ответникът не е изпълнил указанията на съда да представи доказателства за отсъствието на министъра на правосъдието титуляр за деня на издаване на заповедта. Но предвид направеното оправомощаване и съобщението в медиите за участие на министъра на правосъдието в неформално заседание на Съвета на ЕС „Правосъдие и вътрешни работи“, част „Правосъдие“, на 21.07.2024г. в [населено място], Испания, т.е.общоизвестен факт е отсъствието на министъра от страната през дните от 20.07.2023 г. до 22.07.2023г.,

когато функциите му са се изпълнявали от оправомощения за това зам.министър и тъкмо тогава и от него е издадена обжалваната заповед. В този смисъл са неоснователни оплакванията на жалбоподателя относно липсата на компетентност.

Спазена е изискуемата писмената форма за заповедта, която съдържа посочените в чл.59 от АПК реквизити, както и мотиви за нейното издаване, противно на изложеното в жалбата. Неоснователно е и оплакването за немотивиране на заповедта, тъй като същата, в обжалваната част по т.3 посочва, както правните, така и фактическите основания за издаването – разпоредбата на чл.214, ал.1, т.1 от ЗМВР, със самата заповед се и образува дисциплинарно производство по чл.207 от ЗМВР, посочено е и обстоятелството във връзка със служебното му положение. По отношение на позоваването на нарушение на чл.35 от Правилата на МП за дисциплинарните производства, заповедта е изготвена освен при спазване на реквизитите в общия чл.59 от АПК и с тези по чл.215, ал.1 и 2 вр. чл. 207, ал. 1 от ЗМВР, съобразена е с въпросното приложение № 7 от правилата, включително за излагане на мотиви за необходимостта от отстраняване.

Не се констатира съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването на заповедта. Процесната заповед е връчена на жалбоподателя на 21.07.2023 г., като това е удостоверено от него, както и че правата му по чл. чл. 207, ал. 8 от ЗМВР са разяснени. Оплакванията относно образуването на дисциплинарно производство не са относими към законосъобразността на заповедта за отстраняване, която изисква единствено да е налице образувано дисциплинарно производство срещу отстранения служител по чл.207 от ЗМВР, като законосъобразността на образуването на производството се преценява в производство по оспорване на крайния акт от дисциплинарното производство.

Налице са и материално-правните предпоставки за временното отстраняване от длъжност.

Съгласно чл.214, ал.1, т.1 от ЗМВР, приложим предвид чл.19, ал.2 от ЗИНЗС за държавните служители по ал.1, т.1, държавен служител в МВР може да бъде временно отстранен от длъжност с писмена заповед, когато срещу него е образувано дисциплинарно производство по чл.207 и служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина. В този случай отстраняването се извършва от органа, образувал дисциплинарното производство.

Органът, образувал дисциплинарното производство - министър на правосъдието едновременно с образуване на дисциплинарното производство е отстранил временно от длъжност държавния служител, срещу когото е образувано производството. В заповедта от 21.07.2023 г., посоченият срок на отстраняването е „до 2 месеца“, съгласно ал.3, на чл. 214 ЗМВР. Така посочен срокът е законосъобразен, тъй като същият се определя за нуждите и за времето на дисциплинарното производство, чийто инструктивен срок е до 4 месеца и при отстраняването все още не е ясно за колко точно време ще приключи. След като е в рамките на законоустановения срок, с посочването – „за срок до 2 (два) месеца“, то в заповедта не е допуснато нарушение заради липса на конкретно фиксирано количество време на отстраняването, което зависи от времето на протичане на дисциплинарното производство, като е приложим е максимално допустимият срок по чл.214, ал.3 от ЗМВР – 2 месеца. Ето защо е неоснователно оплакването относно срока.

Посочената като правно основание за отстраняването норма на чл. 214, ал. 1, т. 1 ЗМВР изисква наличието на две кумулативни предпоставки за правомерно временно

отстраняване на служител от длъжност, осъществяването на които в случая е доказано от представените по делото доказателства. В разглеждания случай е безспорно установена първата предпоставка – на основание чл. 207, ал. 1, т. 1 ЗМВР е образувано дисциплинарно производство за извършено тежко нарушение от държавния служител на служебната дисциплина, за което се предвижда налагането на дисциплинарното наказание "уволнение", както изрично е посочено в процесната заповед. Налице е и втората предпоставка - служебното му положение би затруднило разкриването на обективната истина. В тази насока административният орган е изложил конкретни мотиви, както вече се посочи, не се споделят възраженията на жалбоподателя за липсата на такива. Ответникът е съобразил обстоятелството, че в качеството си на изпълняващ длъжността началник на сектор I-ва категория в ЗО „К.“ към Затвора – [населено място], предвид обстоятелството, че дисциплинарното производство е образувано във връзка с оплакване на служител, който твърди, че в качеството си на подчинен е бил подложен на натиск от страна на жалбоподателя и е предположил, че продължавайки да изпълнява служебните си задължения би могъл да оказва натиск върху подчинените си служители, с което ще се създадат пречки за всестранно и пълно изясняване на обстоятелствата по разкриване на обективната истина.

Заповед № ЧР-05-203 от 21.07.2023 г. е издадена и в съответствие с целта на закона. Принципите за съразмерност и истинност (чл. 6 и чл. 7 от АПК) са спазени - засягането на правата и законните интереси на жалбоподателя е съобразено с целта да се осигури законосъобразно и безпристрастно провеждане на дисциплинарното производство, поради което приложената мярка не засяга правата на лицето в по-голяма степен от необходимото за осигуряване на законосъобразно приключване на дисциплинарното производство. В случая отстраняването от длъжност с настоящата заповед е разпоредено в рамките законовия двумесечен срок.

Изложените от жалбоподателя доводи, че с докладната записка от посочената служителка е налице злоупотреба и е защитно средство срещу собствено неправомерно поведение, са относими към дисциплинарното производство, не и към отстраняването, което само обезпечава дисциплинарното разследване, а самото то е законосъобразно при наличие на обсъдените по горе две предпоставки по чл.214, ал.1, т.1 от ЗМВР, установени по делото. Същото се отнася и до пзооаването на дисциплинарно производство за друго нарушение, което не е пречка да се приложи отстраняване по повод водено на различно основание дисциплинарно производство, когато се налага. Описаните в предложение рег. № 5479 от 18.07.2023г. действия по дисциплинарно разследване, обуславят мотивираност на преценката на органа, че дисциплинарното производство, водено срещу жалбоподателя, налага временното му отстраняване от длъжност.

По горните съображения, настоящият съдебен състав приема, че заповед ЧР-05-203 от 21.07.2023 г. е издадена в съответствие с материалния закон, с приложимите процесуални правила и без да е в несъответствие с целта на закона.

По гореизложените съображения настоящият съдебен състав приема, че по отношение на оспорената т. 3 от заповед № ЧР-05-203 от 21.07.2023 г. не са налице отменителни основания по смисъла на чл. 146 АПК, а жалбата, като неоснователна, следва да се отхвърли.

При този изход на спора в полза на Министерство на правосъдието следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 100 лв., съгласно чл.

37, ал. 1 ЗПП вр. чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.
Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК, Административен съд София-град, I отделение, 6-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Р. Г. У., ЕГН [ЕГН], срещу т.3 от Заповед № ЧР-05-203 от 21.07.2023г. на министъра на правосъдието, с която временно е отстранен от длъжност и е разпоредено да му бъдат иззети служебната карта, личният знак и служебното оръжие, във връзка с образувано срещу него дисциплинарно производство.

ОСЪЖДА Р. Г. У., ЕГН [ЕГН], да заплати на Министерство на правосъдието 100 лв. (сто лева) юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: